

ΑμεΑ: Στην κοινωνική ζωή

Νομοθεσία, Αθλητισμός, προσβασιμότητα και Άτομα με αναπηρία

Γενικά

Στο πλαίσιο της ερευνητικής εργασίας μας για το πρώτο τετράμηνο της Α' Λυκείου ασχοληθήκαμε με τα Άτομα με αναπηρία και συγκεκριμένα επεκταθήκαμε στους τομείς του κοινωνικού αποκλεισμού αλλά και της κοινωνικής ένταξης των ατόμων με αναπηρία αναλύοντας διάφορους παράγοντες που επηρεάζουν και διαμορφώνουν την καθημερινότητα τους.

Σκοποί και στόχοι

Αποφασίσαμε να ασχοληθούμε με τη Νομοθεσία, Αθλητισμός και προσβασιμότητα σε σχέση τα ΑμΕΑ.

Μέσω αυτής μας της μελέτης αποσκοπούμε στη γνώση της ισχύουσας νομοθεσίας, στην ανάδειξη των ικανοτήτων/δεξιοτήτων εκείνων των ατόμων καθώς και της ψυχικής τους δύναμης χάρης στην οποία καθημερινά καταπολεμούν σωματικά ή διανοητικά προβλήματα ώστε να μπορέσουν να ζήσουν μια φυσιολογική ζωή στην οποία θα μπορούν να απολαμβάνουν τα δικαιώματα που τους παρέχονται ισότιμα με τα άλλα μέλη της κοινωνίας.

Επιπλέον, επιθυμούμε να δείξουμε σε εκείνους που δεν μπορούν να το αντιληφθούν τις ομοιότητες μας εκείνα τα άτομα τα οποία καθημερινά εκτός από τα προβλήματα υγείας έχουν να αντιμετωπίσουν και τις καθημερινές δυσκολίες της ζωής. Στοχεύουμε, επομένως, να δείξουμε τις όμοιες πτυχές μας και να βοηθήσουμε τους άλλους να συνειδητοποιήσουν ότι εκείνοι οι άνθρωποι μας έχουν ανάγκη όσο και εμείς εκείνους.

Διάρθρωση εργασίας

Για την καλύτερη διεξαγωγή της εργασίας, οι μαθητές χωρίστηκαν σε ομάδες των τεσσάρων κάθε μια από τις οποίες θα αναλάμβανε να αναπτύξει 2-3 θέματα καθώς και να δημιουργήσει ένα ερωτηματολόγιο.

Για την καλύτερη διεξαγωγή της εργασίας της ομάδας μας χωριστήκαμε σε 2 μικρότερες υποομάδες οι οποίες αποτελούνται από 2 άτομα η κάθε μια. Η πρώτη υποομάδα ανέλαβε το θέμα της νομοθεσίας ενώ η άλλη επεκτάθηκε στους τομείς του αθλητισμού και της πρόσβασης.

Αφού συλλέξαμε και μορφοποιήσαμε τις πληροφορίες που μας ζητήθηκαν ενώσαμε τις εργασίες μας ώστε να δημιουργηθεί μια ενιαία η οποία θα αναφέρεται σ όλα τα θέματα που μας είχαν ζητηθεί.

Συζητήσαμε και καταλήξαμε σε συμπεράσματα.

Ορισμοί

Κοινωνικός αποκλεισμός: Η απομόνωση ενός ατόμου ή μια ομάδας ατόμων από την κοινότητα συχνά εξαιτίας διαφορετικών κοινωνικών ή πολιτικών πεποιθήσεων.

Κοινωνική ένταξη: ή αλλιώς κοινωνικοποίηση, ορίζεται η ένταξη του ατόμου σε μια κοινωνική ομάδα από την οποία υιοθετεί πρότυπα συμπεριφοράς.

Άμεση διάκριση: ως άμεση διάκριση ορίζεται κάθε μεροληπτική συμπεριφορά /ρύθμιση απέναντι σε κάποιο άτομο λόγω του φύλου, των πεποιθήσεων, της καταγωγής ή της αναπηρίας του.

Επικοινωνία: είναι ο επιστημονικός τομέας στον οποίο περιλαμβάνονται:

α. οι γλώσσες β. η έμφαση κειμένου γ. η γλώσσα Μπράιγ δ. η επικοινωνία μέσω αφής ε .η τυπογραφική μεγέθυνση.

στ. τα προσιτά πολυμέσα ζ. οι γραπτοί, ηχητικοί, απλής γλώσσας, αναγνώσιμοι, συμπληρωματικοί και εναλλακτικοί τρόποι, μέσα και μορφές επικοινωνίας.

Γλώσσα: είναι ο επιστημονικός τομέας ο οποίος περιλαμβάνει:

α. τις προφορικές και νοηματικές γλώσσες.

β. άλλες μορφές μη προφορικών γλωσσών.

Εύλογη προσαρμογή: είναι οι απαραίτητες και κατάλληλες τροποποιήσεις και ρυθμίσεις, οι οποίες πραγματοποιούνται προκειμένου να διασφαλιστούν, για τα άτομα με αναπηρίες, η απόλαυση ή η άσκηση, σε ίση βάση με τους άλλους, όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών.

Καθολικός σχεδιασμός: ορίζεται ο σχεδιασμός προϊόντων, προγραμμάτων και υπηρεσιών που θα μπορούν να χρησιμοποιηθούν από όλους τους ανθρώπους, στη μέγιστη δυνατή έκταση, χωρίς ανάγκη προσαρμογής ή εξειδικευμένου σχεδιασμού, συμπεριλαμβανομένων και των υποβοηθητικών συσκευών για συγκεκριμένες ομάδες ατόμων με αναπηρίες, όπου αυτό απαιτείται.

Ιστορική αναδρομή στην αντιμετώπιση των ΑμεΑ από την αρχαιότητα έως σήμερα

"Αν το άτομο δεν παίρνει την εκπαίδευση που επιθυμεί από την κοινωνία, το άτομο αυτό αδικείται από την κοινωνία"

Wystan Hugh Auden

Η μειονότητα των ατόμων με αναπηρία (ΑμεΑ) καθόλη τη γνωστή σε εμάς ανθρώπινη δράση έχει αποτελέσει αναπόσπαστο κομμάτι των ποικίλων κοινωνιών διακοσμώντας τους αιώνες με τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους καθώς επίσης και εκφράζοντας τις ποικιλόμορφες ιδιοσυγκρασίες που χαρακτηρίζουν κάθε λαό.

Τα αρνητικά στερεότυπα που τους συνόδευαν καθόλη την διάρκεια της ζωής τους τα οποία συμπορεύονταν με το φαινόμενο της αμφισβήτησης τόσο της αξίας όσο και της παραγωγικότητας όχι μόνο σε προσωπικό αλλά και σε συλλογικό επίπεδο καθόριζαν την απομόνωση τους από τον κοινωνικό τους περίγυρο.

Αυτές οι δυσχερείς καταστάσεις έμελε να λάβουν τέλος τον προηγούμενο αιώνα ύστερα από ριζοσπαστικές ενέργειες δημοκρατικών ηγετών.

› Παραδείγματα από την αρχαιότητα:

› η δημοκρατική Αθήνα:

› φιλόσοφος Αριστοτέλης → Υποχρέωση απέναντι στον πολίτη

› αυταρχική Σπάρτη → Καιάδας

› Αρχαία Ρώμη

› συχνά πωλούνταν σε σκλαβοπάζαρα → υπηρεσία πλουσίων της εποχής → σεξουαλική κακοποίηση.

› Μεσαίωνας:

› στην ακμή της Ιεράς εξέτασης → σωματική και διανοητική αναπηρία → "τιμωρία από τον Θεό"

Ύστερα από αρκετές προσπάθειες υπέρμαχων της ισονομίας η μειονότητα των ΑμεΑ ανακατατάχτηκε ως ενεργό μέρος της κοινωνίας.

Αρχικός πυρήνας αυτής της ιδεολογίας αποτέλεσε η Αθήνα στη οποία έζησε ο **ρήτορας Δημοσθένης** ο οποίος αντιμετώπιζε δυσκολίες στην άρθρωση τις οποίες καταπολέμησε τοποθετώντας βότσαλα στο στόμα του για την καλύτερη δυνατή άρθρωση.

Το έργο αυτό συνέχισαν σπουδαίοι **Βυζαντινοί ηγεμόνες** οι οποίοι μερίμνησαν για τη φροντίδα των συγκεκριμένων ατόμων αγνοώντας τα δικαιώματά τους για εκπαίδευση και ισότητα για τα οποία αγωνίστηκαν ,αργότερα, οι **διαφωτιστές της Γαλλικής Επανάστασης**.

Στην Ελλάδα η έναρξη του 20ου αιώνα σηματοδοτεί και τον πρόδρομο για την ειδική εκπαίδευση των ΑμεΑ . Παρόλα αυτά, σε αρκετές, κυρίως αναπτυσσόμενες ή τριτοκοσμικές χώρες, οι άνθρωποι με αναπηρίες συνεχίζουν να πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης και κακοποίησης.

Μήπως ήρθε η ώρα να βάλουμε ένα τέλος σε αυτό;

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Διεθνές Δίκαιο:

Τα νομοθετικά αποσπάσματα που ακολουθούν αναφέρονται σε διεθνείς συμβάσεις καθώς επίσης και σε κανονισμούς οι οποίοι στοχεύουν στην άμεση καταπολέμηση των διακρίσεων λόγω αναπηρίας και κατατάσσονται υπέρμαχοι των κοινωνικών και πολιτικών δικαιωμάτων της συγκεκριμένης ομάδας ατόμων.

Σύμφωνα με τη σύμβαση για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες

Άρθρο 1: “Σκοπός της παρούσα Σύμβασης είναι να προάγει, προστατεύσει και να διασφαλίσει την πλήρη και ίση απόλαυση όλων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θεμελιωδών ελευθεριών, από όλα τα άτομα με αναπηρίες και να προάγει το σεβασμό της εγγενούς αξιοπρέπειας τους. Τα άτομα με αναπηρίες περιλαμβάνουν εκείνα που έχουν μακροχρόνια σωματικά, ψυχικά, διανοητικά ή αισθητήρια εμπόδια, που, σε αλληλεπίδραση με διάφορα εμπόδια, μπορούν να παρεμποδίσουν την πλήρη και αποτελεσματική συμμετοχή τους στην κοινωνία, σε ίση βάση με τους άλλους.”

Το παρόν άρθρο, λοιπόν, διαχωρίζει τους τομείς στους οποίους εκτείνεται το φαινόμενο της αναπηρίας τονίζοντας την ίση αντιμετώπιση των ΑμΕΑ απέναντι στον νόμο.

Άρθρο 4: Το συγκεκριμένο απόσπασμα αναφέρεται στην πολιτική στάση που οφείλουν να ακολουθήσουν τα Συμβαλλόμενα Κράτη (αναλυτικότερα:

παρ.1α “να υιοθετούν όλα τα κατάλληλα νομοθετικά, διοικητικά και άλλα μέτρα [...]

παρ.1β “να λαμβάνουν όλα τα κατάλληλα μέτρα[...] προκειμένου να τροποποιήσουν ή να καταργήσουν τους ισχύοντες νόμους [...] που συνιστούν διακρίσεις κατά των ατόμων με αναπηρίες”) καθώς επίσης και να λαμβάνουν υπόψη τους τους σχολιασμούς των ανάλογων αντιπροσωπευτικών οργανώσεων.

Άρθρο 9: Αποσκοπώντας στη μέγιστη ανεξάρτητη συμμετοχή των ΑμΕΑ σε όλες τις πτυχές του κοινού βίου, τα Συμβαλλόμενα Κράτη δρουν ανάλογα ώστε να παρέχουν στα άτομα με αναπηρίες πρόσβαση σε όλους τους προαναφερόμενους τομείς όπως αυτοί αναφέρονται στις παραγράφους:

- 1α. τα κτήρια, τους δρόμους, τις μεταφορές και λοιπές εσωτερικές και υπαίθριες εγκαταστάσεις, συμπεριλαμβανόμενων και των σχολείων, των κατοικιών, των ιατρικών εγκαταστάσεων και των εργασιακών χώρων,
- 1β: τις πληροφορίες, τις επικοινωνίες και τις λοιπές υπηρεσίες συμπεριλαμβανόμενων και των ηλεκτρονικών υπηρεσιών και των υπηρεσιών έκτακτης ανάγκης”.

Άρθρο 19: “Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σε αυτήν την σύμβαση αναγνωρίζουν το ίσο δικαίωμα όλων των ατόμων με αναπηρίες να ζουν στην κοινωνία, [...] συμπεριλαμβανομένης και της διασφάλισης ότι:

παρ.α: Τα άτομα με αναπηρίες έχουν την ευκαιρία να επιλέξουν τον τόπο διαμονής τους και το πού και με ποιόν ζουν, σε ίσες βάσεις με τους άλλους και δεν είναι υποχρεωμένα να ζουν υπό ιδιαίτερες διευθετήσεις διαβίωσης.

παρ.β: Τα άτομα με αναπηρίες έχουν πρόσβαση σε σειρά υπηρεσιών στο σπίτι, σε καταστήματα και άλλες υπηρεσίες υποστήριξης στην κοινότητα[...]

παρ.γ: Οι κοινοτικές υπηρεσίες και εγκαταστάσεις για τον πληθυσμό είναι διαθέσιμες, σε ίση βάση, στα άτομα με αναπηρίες και ανταποκρίνονται στις ανάγκες τους.”

Σύμφωνα με το παραπάνω άρθρο, παρέχεται στα ΑμεΑ η δυνατότητα λήψης απόφασης όσον αφορά το τόπο εγκατάστασής τους καθώς επίσης και η πληθώρα υπηρεσιών τις οποίες μπορούν να απολαύσουν ισότιμα με όλα τα μέλη της κοινωνίας.

Άρθρο 24: Τα Συμβαλλόμενα Κράτη παρέχουν στα άτομα με αναπηρίες το δικαίωμα της εκπαίδευσης σε ένα κατάλληλα διαμορφωμένο περιβάλλον το οποίο αποσκοπεί στην συστηματική ένταξη τους σε όλους τους τομείς της δια βίου μάθησης .Συγκεκριμένα, στοχεύουν στο μέγιστο δυνατό περιορισμό του φαινομένου του ρατσισμού έναντι αυτών των ατόμων και συγχρόνως επιδιώκουν την πλήρη ανάπτυξη και διαμόρφωση των πνευματικών αλλά και φυσικών ικανοτήτων τους όπως τα στοιχεία αυτά διαφαίνονται στις παραγράφους 1α,1β κ 1γ αντίστοιχα.

Παρ.2: “ Για την εξασφάλιση του δικαιώματος αυτού, τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν ότι :

- α. Τα άτομα με αναπηρίες δεν αποκλείονται από το γενικό εκπαιδευτικό σύστημα βάσει αναπηρίας[...]
- γ. Παρέχεται εύλογη προσαρμογή για τις απαιτήσεις του ατόμου .
- ε. Παρέχονται αποτελεσματικά εξατομικευμένα μέτρα υποστήριξης, σε περιβάλλοντα που μεγιστοποιούν την ακαδημαϊκή και κοινωνική ανάπτυξη [...]

Στον τομέα της εκπαίδευσης, τα Συμβαλλόμενα Κράτη κατατάσσονται υπέρμαχοι της εναλλακτικής γραφής και ανάγνωσης με κύριες μορφές την μέθοδο Μπράιγ και εκείνη της νοηματικής γλώσσας, όπως εκείνες αναφέρονται στις [παραγράφους 3α,3β και 3γ](#).

[Άρθρο 27:](#) 1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναγνωρίζουν το δικαίωμα στην εργασία των ατόμων με αναπηρίες ,σε ίση βάση με τους άλλους. Αυτό συμπεριλαμβάνει το δικαίωμα στην ευκαιρία να κερδίζουν τα προς το ζην από εργασία που επιλέγεται ελεύθερα[...]

Αναλυτικότερα, η παρούσα Σύμβαση υπογραμμίζει την απαγόρευση των διακρίσεων στον εργασιακό τομέα βάσει αναπηρίας συμπεριλαμβανομένων και των ωραρίων απασχόλησης, το ποσό μίσθωσης τους και την παροχή υγιεινών συνθηκών εργασίας. Επίσης, επισημαίνει την άσκηση των εργασιακών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων τους.

Επιπλέον, καθορίζει την πρόσβαση των ατόμων με αναπηρίες στα προγράμματα επαγγελματικού προσανατολισμού προάγοντας τις δυνατότητες απασχόλησης αλλά και της εύρεσης επιθυμητής εργασίας.

Στην συνέχεια, διαχωρίζει την ενασχόληση μεταξύ δημόσιου και ιδιωτικού τομέα δίνοντας την δυνατότητα πρόσληψης ή παρέχοντας χορήγηση για την ίδρυση ατομικών επιχειρήσεων αντίστοιχα.

Τέλος, προστατεύουν τα ΑμΕΑ από συνθήκες δουλείας ή υποτέλειας διασφαλίζοντας την ίση μεταχείριση τους.

Ευρωπαϊκό δίκαιο

Στο πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης, η Ευρωπαϊκή Σύμβαση διασφαλίζει τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρίες εξασφαλίζοντας τους ίση αντιμετώπιση και κατάλληλο περιβάλλον διαβίωσης απαλλαγμένο από το βάνουσο υπόβραθο του ρατσισμού. Σύμφωνα, λοιπόν, με τη συγκεκριμένη Σύμβαση:

Άρθρο 3: “Ουδείς επιτρέπεται να υποβληθεί εις βάνουσους ούτε εις πόνας ή μεταχείρισην απανθρώπους ή εξευτελιστικάς”

Το παρόν άρθρο, διασφαλίζει τόσο την σωματική αλλά και την πνευματική υγεία των ΑμΕΑ τα οποία συχνά πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης.

Άρθρο 5: “1. Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα εις την ελευθερία και την ασφάλειαν. Ουδείς επιτρέπεται να στερηθεί της ελευθερίας του[...]

Ευρωπαϊκό δίκαιο

4. Παν πρόσωπον στερούμενο της ελευθερίας του συνέπεια συλλήψεως ή κρατήσεως έχει δικαίωμα προσφυγής ενώπιον του δικαστηρίου[...]"

Το παραπάνω απόσπασμα τεκμηριώνει την ισότητα όλων των ατόμων ανεξαρτήτως των προβλημάτων υγείας τους έναντι του νόμου προσφέροντας τους την δυνατότητα καταφυγής στις δικαστικές αρχές αν αισθανθούν την στέρηση αυτού του δικαιώματος .

Άρθρο 8: “Παν πρόσωπων δικαιούνται εις τον σεβασμόν της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής του, της κατοικίας του της αλληλογραφίας.” Κάθε άτομο χρη του δικαιώματος της ιδιωτικής ζωής του επιλέγοντας αυτόνομα το περιβάλλον διαμονής του άσχετα με τα προβλήματα υγείας που μπορεί να αντιμετωπίζει.

Άρθρο 14: “Η χρήση των αναγνωριζομένων εν τη παρούσα Σύμβαση δικαιωμάτων και ελευθεριών δέον να εξασφαλιστεί ασχέτως διακρίσεως φύλου ,φυλής, χρώματος, γλώσσης, θρησκείας πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων[...]” .

Τα ΑμΕΑ αντιμετωπίζονται ισότιμα ανεξαρτήτως των προσωπικών τους επίκτητων ή βιολογικών χαρακτηριστικών, στοχεύοντας έτσι στον περιορισμό του φαινομένου του ρατσισμού και στη μέγιστη απόλαυση του δικαιώματος της ελευθερίας.

Άρθρο 15: “Με σκοπό την διασφάλιση[...]της αποτελεσματικής άσκησης του δικαιώματος στην ανεξαρτησία, την κοινωνική ενσωμάτωση και τη συμμετοχή στη ζωή της κοινότητας, τα Συμβαλλόμενα Κράτη αναλαμβάνουν, ιδιαίτερα:

1. Να λάβουν τα απαραίτητα μέτρα προκειμένου να παράσχουν στα άτομα με αναπηρία καθοδήγηση, εκπαίδευση και επαγγελματική κατάρτιση[...]
2. Να προωθήσουν την πρόσβαση τους στην εργασία μέσω όλων των μέτρων που ενθαρρύνουν τους εργοδότες να προσλάβουν και να κρατήσουν στην εργασία άτομα με αναπηρία στο συνηθισμένο εργασιακό περιβάλλον και να προσαρμόσουν τις συνθήκες εργασίας στις ανάγκες των ατόμων με αναπηρία[...]

3. Να προωθήσουν την πλήρη κοινωνική ενσωμάτωση και συμμετοχή τους στη ζωή της κοινωνίας ειδικότερα μέσω μέτρων, συμπεριλαμβανομένων τεχνικών βοηθημάτων[...]"

Με το παρόν άρθρο, λοιπόν, τα Συμβαλλόμενα Κράτη διασφαλίζουν τη συμμετοχή των ΑμΕΑ στους τομείς της εκπαίδευσης και της εργασίας αλλά συγχρόνως λαμβάνουν και ενεργό δράση όσον αφορά την ύπαρξη κατάλληλων συνθηκών για την ομαλή κοινωνικοποίηση αυτών των ατόμων

Εθνικό δίκαιο

Στο πλαίσιο του ελληνικού **Συντάγματος**, το κράτος μεριμνά και για την κοινωνική ομάδα των ατόμων με αναπηρίες πραγματοποιώντας ενδιαφέρουσες διατάξεις στοχεύοντας τόσο στην απόλαυση του δικαιώματος της ελευθερίας αλλά και στη μέγιστη δυνατή κοινωνικοποίηση των ΑμΕΑ.

Σύμφωνα, λοιπόν, με το **άρθρο 4** του Ελληνικού Συντάγματος, καθιερώνεται η αρχή της ισότητας των ΑμΕΑ απέναντι στο νόμο η οποία, μάλιστα, υπογραμμίζει ότι τα άτομα με αναπηρία προστατεύονται από το κράτος ισότιμα ανεξαρτήτως φύλου διασφαλίζοντας έτσι ίσα δικαιώματα και στις γυναίκες της συγκεκριμένης κοινωνικής ομάδας.

Ενώ το [άρθρο 21](#) αναπτύσσεται τόσο στους τομείς της οικονομικής και ουσιαστικά ιατρικής μέριμνας του κράτους απέναντι στα άτομα με αναπηρίες .

Συγκεκριμένα , στην [παράγραφο 2](#), αναφέρει ότι οι πολίτες του ελληνικού κράτους που συγκαταλέγονται στους ανάπηρους πολέμου ή και ειρηνικής περιόδου, καθώς επίσης και εκείνοι που υποφέρουν από ανίατη σωματική ή πνευματική νόσο δικαιούνται την παροχή ειδικής φροντίδας η οποία θα χρηματοδοτείται από το ίδιο το κράτος.

Ενώ στην [παράγραφο 6](#) του ίδιου άρθρου, τονίζεται το δικαίωμα αυτών των ατόμων στην επαγγελματική κατάρτιση, την υπεράσπιση απέναντι στο νόμο αλλά και την κοινωνικοποίηση τους, όπως διαφαίνεται στις παρακάτω προτάσεις : “ Τα άτομα με αναπηρίες έχουν δικαίωμα να απολαμβάνουν μέτρων που εξασφαλίζουν την αυτονομία, την επαγγελματική ένταξη και τη συμμετοχή τους στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της χώρας.”

Άρθρο 22: “1. Η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το Κράτος, που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών [...]

5. Το Κράτος μεριμνά για την κοινωνική ασφάλιση των εργαζομένων[...]”

Αναλυτικότερα, το παρόν άρθρο θεμελιώνεται το δικαίωμα των ΑμΕΑ στην εργασία προϋποθέτοντας την παροχή ενός κατάλληλου περιβάλλοντος τόσο σε υλικό όσο και σε διοικητικό και πνευματικό επίπεδο όπου δε θα υφίστανται διακρίσεις λόγω σωματικών ή νοητικών προβλημάτων.

Άρθρο 25:

2. Η αναγνώριση και η προστασία των θεμελιωδών και απαράγραπτων δικαιωμάτων από την Πολιτεία αποβλέπει στην πραγμάτωση της κοινωνικής προόδου μέσα σε ελευθερία και δικαιοσύνη.
4. Το Κράτος δικαιούται να αξιώνει από όλους τους πολίτες την εκπλήρωση του χρέους της κοινωνικής και εθνικής αλληλεγγύης.”

Ουσιαστικά η παραπάνω συνταγματική διάταξη, τα ΑμΕΑ ως μέλη του κοινωνικού συνόλου δρουν υπό την προστασία του κράτους το οποίο τους παρέχει τη δυνατότητα να απολαμβάνουν κάθε πλευρά της κοινωνικής, οικονομικής, πολιτικής αλλά και πολιτισμικής ζωής τονίζοντας όμως ότι η κατάχρηση αυτού του δικαιώματος υφίστανται και κυρώσεις.

Μια προσωπική μαρτυρία

“Από μικρός έχω πολλαπλές δυσκολίες εξαιτίας της αναπηρίας. Δυσκολεύομαι πολύ στα χέρια και στην ομιλία και λιγότερο στα πόδια μου. Παρ’ όλες τις αναποδιές της ζωής, αυτό που βρήκα και με κάνει να νιώθω ευχαριστημένος από τον τρόπο που ζω είναι ότι όλα όσα μου συμβαίνουν δεν τα βλέπω με κακομοιριά.[...]

Δεν προσπαθώ να κουκουλώσω το πρόβλημά μου. Μ’ αυτό που κάνω οδηγώ τους συνανθρώπους μου να βλέπουν την αναπηρία μου όσο πιο φυσικά γίνεται. [...]

Δίνω την ευκαιρία να αισθανθούν ότι χρειάζεται η αλληλοβοήθεια μεταξύ μας. Αυτή η συμπαράσταση που δέχομαι [...] με κάνει να καταλάβω πόσο αδύναμος θα ήμουν χωρίς τους ανθρώπους.

Ορισμένοι από εμάς τους αναπήρους, όπως είναι πολύ φυσικό, δυσανασχετούν για την κατάσταση τους, γκρινιάζουν για τα προβλήματα τους.[...]

Με τέτοια η ίδια η ζωή τους γίνεται μίζερη. Όσο για εμένα σήμερα πια αισθάνομαι χρήσιμος στους συνανθρώπους μου. Αυτό το ήθελα πολύ από μικρός. Τώρα πια αισθάνομαι ότι έχω ολοκληρώσει την Οδύσσεια μου με το να σπουδάσω, να δουλέψω και να εκδώσω δυο βιβλία μου. Αυτό που μένει να κάνω είναι εκείνο που έκανε ο Οδυσσέας φτάνοντας στην Ιθάκη.

Να πάρω δηλαδή ένα κουπί στον ώμο μου, την πίστη και την υπομονή, και να περπατήσω ανάμεσα σας!

Ιανουάριος 1997

Σωτήρης Στυλιανού

(Ολ.Γριζοπούλου, Π. Καζλάρη, Απ.

Μπάρλου, Γ. Τσανανά. *Ο Χριστός ο Καινούριος Κόσμος του Θεού και εμείς*, ΟΕΔΒ)

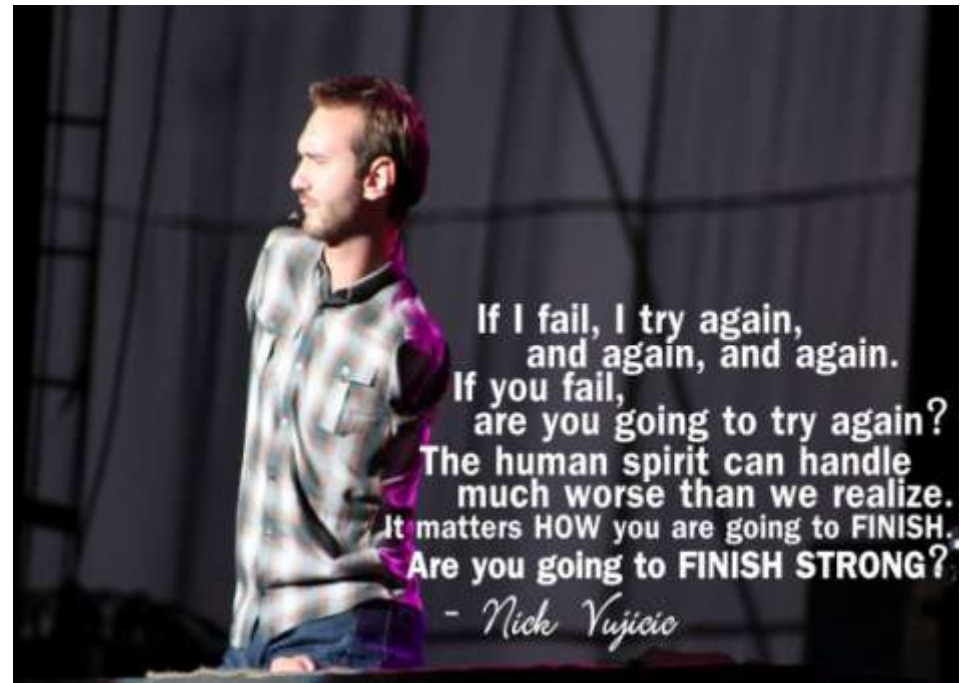

“Μια ζωή χωρίς όρια” (μαρτυρία)

“Η νίκη δεν είναι όταν σηκώνομαι όρθιος, αλλά όταν ξέρω ότι μπορώ να το κάνω μόνος μου.”

Nick Vujicic

Η ψυχική δύναμη που μπορεί να διέπει μια προσωπικότητα υπερνικά τις υλικές ανάγκες της ζωής και αναπροσαρμόζει την ιδεολογική αντίληψη του ατόμου για τη γενικότερη ζωή .Τέτοιο παράδειγμα ψυχικού σθένους αποτελεί και η κοσμοθεωρία του συγκεκριμένου ατόμου που απορρίπτει την καθήλωση των ατόμων με αναπηρία σε μια μίζερη εξωπραγματική κατάσταση, ενώ αντίθετα αγωνίζεται να απολαύσει κάθε πλευρά του εγκόσμιου πλούτο συνεισφέροντας στον περιορισμό ρατσιστικών φαινομένων μέσα από τις ομιλίες του. Γιατί όπως και ο ίδιος χαρακτηριστικά αναφέρει:

"Αμα πέσω,θα προσπαθήσω ξανά και ξανά και ξανά..
Αν πέσεις εσύ,πρόκειται να ξαναπροσπαθήσεις;"

“Αν προσεύχεσαι για ένα θαύμα, αν ο Θεός δε σου δίνει ένα θαύμα, τότε θα γίνεις εσύ
το θαύμα για κάποιον άλλον.”

<https://www.youtube.com/watch?v=05WskDI4xxM>

ΤΕΛΟΣ

Σας ευχαριστούμε για την προσοχή σας !